

Op 7 juni overleed Jan Demees.

Hij was medestichter en oud-sekretaris van Wielewaal Mandelstreke. Ondanks zijn 83, bleef hij samen met zijn echtgenote Hilda tot dit jaar ook actief in Natuurpunt Mandelstreke. Niet alleen als pionier en boegbeeld van de onze afdeling, maar ook als actief lid van de schuttersgilde en een aquariumvereniging verdiende hij zijn sporen. Zijn groene vingers merkte je ook aan zijn tuin, die nog steeds een lust is om van te genieten. En dat was Jan zelf ook als onvergetelijke animator op de ontelbare avonden samen. Tijdens de afscheidsviering brachten we onderstaand eerbetoon met een ultiem dankjewel aan Jan, en veel steun aan Hilda en hun gezin.

Beste Jan, Hilda en familie

Het lijkt nog maar gisteren toen Hilda en jij er samen met Mandelstreke voor de zoveelste keer bij waren op Schouwen-Duiveland in Zeeland, voor jullie niet meer zo maar Zeeland. 't Was begin november: een felle zon en donkere regenluchten die elkaar in snel tempo afwisselden. Dit voel ik nu ook, met een lach en een traan die heel dicht bij elkaar liggen.

Dat hebben we met je zo vaak, ook tijdens dat laatste herfstweekend, weten te smaken: je rake typering en sappige vertellingen die bij ons, die je nog steeds Wielewalers noemde, vaak tranen deed rollen van het lachen. Samen met een glas bier, je hartelijke lach en schalkse pretoogjes was het genieten tot in de late uurtjes. Zovele zalige momenten om te koesteren.

Maar 's morgens, toen wij pas naar de ontbijttafel afzakten, had je er al een hele wandeling opzitten. Als alerte vogelkenner verraste je oud en jong al bij de ochtendkoffie met meer dan één bijzondere waarneming. Ook hiermee dwong je respect af: een man van het laatste uur, maar ook een van het eerste.

In 1954 was je er immers ook al bij toen onze prille vereniging boven de doopvont gehouden werd. Het duurde niet lang tot je rechterhand en vriend voor het leven werd van Adhemar Lagrou. Je nauwgezetheid, klare taal en recht door zee gaan waren perfecte kwaliteiten als afdelingssecretaris. Dit werd de start van een hechte samenwerking en een bloeiende ornithologische, later natuurvereniging, waar jullie en veel andere gezinnen welkom waren.

De jongere generaties, ook ver buiten Roeselare, leerden je kennen met een reputatie ondertussen die je voorop liep als natuurkenner en animator. Akkoord, dit was al in je naam ingebakken, maar je kon er terecht fier op zijn.

Toen je vorige week tijdens je laatste lentewandeling met Peter langs de Collievijverbeek gevoerd werd, ontdekte je zelfs nog een spechtnest in een knotwilg. Ontroerend hoe je scherpe blik de natuur niet losliet.

Jan, we voelen een grote leegte nu we jou moeten laten gaan. Tegelijk de warmte die blijft van een goede vriend en de kennis die we gedurende de lange tijd samen van je hebben meegekregen. Met heel veel dank, ook aan Hilda.

Piet

Pionier Jan De Mees

ROESELARE – Naar aanleiding van het lustrum van de Roeselaarse Wielewaal sloegen wij een praatje met Jan De Mees, die erbij was van in den beginne. Bovendien heeft hij twintig jaar lang, van 1958 tot 1978, als sekretaris, heel wat werk en energie in de vereniging gestopt. Nog steeds is hij een actief en enthousiast lid.

Omdat vader De Mees één der oprichters van de „Mandelstreke“ was, werden Jan en verloofde zowat lid „van moeten“, zoals hij dat zelf uitdrukt. De eerste uitstap, in 1954 naar het Zwin, moet evenwel een goede indruk hebben nagelaten, want zowel Jan als mevr. De Mees zijn nog altijd actief lid van de natuurvereniging. Daarenboven hebben beiden zich ondertussen met veel enthousiasme verdiept in de kennis van de natuur: de prachtige bloemen en planten in de tuin aan de Wilgenstraat tonen hoe mevr. De Mees haar kennis van de plantenwereld ook voor eigen voordeel en plezier kan aanwenden. In overeenstemming met zijn familienaam is Jan zelf meer thuis op een ander terrein: hij weet heel wat te vertellen over de vogels in binnen- en buitenland en herkent een exemplaar vanop afstand, alleen al aan de vlucht of aan de zang.

Twintig jaar lang heeft Jan De Mees heel wat extra werk en energie aan zijn hobby besteed. Samen met Adhemar Lagrou – ook al 30 jaar lid en toen voorzitter – en als diens rechterhand en sekretaris, heeft hij de Roeselaarse Wielewaal verder helpen uitbouwen.

De andere vakantie

Onder hun begeleiding

vonden talloze dag- en weekenduitstappen naar alle mooie plekken van het land plaats; de Kalmthoutse heide, de Blanckaert, het Zwin, en vlakbij huis het Sterrebos, zijn vertrouwd terrein. Af en toe werden ook buitenlandse reizen georganiseerd. Ook toeristische trekpleisters werden als vakantiebestemming uitgezocht – evenwel niet om er de hele dag luilekker te liggen zonnen, wel om er de natuur te bewonderen. Spanje, bij voorbeeld, is niet alleen het land van de stieregevechten en de flamencodansen, maar ook bij uitstek het land van de prooivogels, zoals gieren en arenden. In Oostenrijk kan je meer dan skiën alleen. Je kan er ook de ooievaars bewonderen, die elk jaar opnieuw hetzelfde nest opzoeken en waarvoor de Oostenrijkers speciale roosters op hun schoorstenen aanbrengen, om het nestbouwen te vergemakkelijken. En niet zo ver van de Franse zuidkust kan je in de Camargue de roze flamingo's gaan bekijken. Maar vooral Turkije heeft een diepe indruk gemaakt op Jan De Mees, omdat er zoveel verschillende landstreken zijn (kust, bergen, open vlakke bossen), vind je er ook vele soorten vogels en het land is dan ook een waar paradijs voor vogelkenners.

Natuurschatten in de achtertuin

De h. en mevr. De Mees bewaren uitstekende herinneringen aan deze reizen.

Toch leggen zij er de nadruk op dat de „Mandelstreke“ ook heel wat meer bescheiden trips op het getouw zet en dat ook die best de moeite waard zijn. Elk jaar in de winter wordt een uitstap georganiseerd naar de ganzen van Damme. Deze grasetende vogels zakken elk jaar naar ons land af, wanneer de weiden in het noorden met sneeuw bedekt zijn. Meestal blijven ze hangen in Damme, waar ze door hun groot aantal en door hun vreemde eetgewoonte voor spektakel zorgen. Op het eerste gezicht minder ophefmakend, maar volgens het echtpaar De Mees niet minder boeiend, zijn de wandelingen in de Roeselaarse omgeving. In mei en juni is het niet onwaarschijnlijk dat je een groepje wandelaars in de avondschemering of in de vroege ochtend naar één op andere spoorwegberm of waterplas ziet trekken om er een zeldzame bloem of kikker te bekijken, of gewoon om te genieten van de op- of ondergaande zon.

Wie meent dat het gewone verenigingsleven hier geen plaats krijgt toebedeeld, heeft het verkeerd voor. De h. De Mees vertelt dat ook een pintje pakken (en veel plezier maken) wel eens op het programma staat; er moet toch ergens worden uitgerust na de wandeling.

Zeer positief vindt Jan De Mees dat zijn hobby heel boeiend is en dat hij er het hele jaar door veel tijd kan aan besteden; de natuur is immers in voortdurende verandering. Bovendien komt daar niet noodzakelijk veel geld aan te pas. Wie een verrekijker en laarzen heeft, komt niet alleen letterlijk al een heel eind ver. (vbr)